

Sol og regn og pinse. Sjelden ser vi mer ideelle forhold for vekst enn i disse dager. Alt som vokser strømmes over av liv. Plantene strekker seg mot lyset og suger opp alt de får av vann og næring. Regnet og lyset og varmen gjør underverker i våre mektige, naturskjønne omgivelser. Med pinsen kommer sommeren og veksten. Med Ånden kommer den rike velsignelsen fra Gud.

"Den jord som drikker regnet som ofte faller på den, og bærer grøde til gagn for dem som dyrker den, får velsignelse fra Gud," står det skrevet. Hebr 6,7. Det er vi som kan trenge sol og regn i våre liv, slitne som noen av oss er etter den lange vinteren med tomme vannmagasin. Det er vi som er jorden som tar imot, det er Gud som skaper vekst ved sin Ånd.

Allmektige Gud, la det være pinsetid nå hos oss! *"Herre, samle nå oss alle om ditt dyrebare ord! Som et vårregn la det falle på vårt hjertes tørre jord! Nådig du din Ånd oss sende og din ild iblant oss tenne! La oss i vår armod kjenne kraften fra ditt rike bord!"* Amen. NoS.589

Vi reiser oss og synger vårt høytidsvers: NoS.215.

O lue fra Guds kjærlighet.

Prekentekest: Joh 14,23-29

Jesus sa: Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham. Den som ikke elsker meg, holder ikke fast på mine ord. Og det ord dere hører, er ikke mitt, men Faderens, han som har sendt meg. Dette har jeg sagt dere mens jeg ennå er hos dere. Men talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere.

Fred etterlater jeg dere, min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet. Dere hørte at jeg sa: Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen. Hvis dere elsket meg, var dere glade for at jeg går til Faderen, for han er større enn jeg. Nå har jeg sagt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer.

I den natt da han ble forrådt. Det var da de var samlet rundt bordet. Judas hadde gått ut i natten for å forråde Jesus. Der satt nå elleve disipler tilbake og lyttet til Mesteren. Hva ville han velge å si til sine venner nå på tampen av sitt virke blant dem? Ord om kjærlighet, ord om fred. Ord om å gå bort og komme igjen.

Kjæreste Jesu venner. Det Jesus sa var velvalgte ord. Disiplene skulle være glade for at Jesus skulle gå bort og gå til sin Far. Men hvorfor skulle de være glade? Skulle de være glade på egne vegne fordi de fra nå av kunne leve som de selv ville? Skulle de være glade på Jesu vegne fordi han nå endelig skulle få fred for disiplene? Nei, tvert imot: Disiplene skulle være glade fordi Jesus skulle komme nær: *"Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen."* Vær glade! *"Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham",* – og *"talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn."*

Ikke bare Sønnen, ikke bare Faderen, ikke bare Den Hellige Ånd, men hele Den treenige Gud til stede hos oss og i oss, til stede i gudstjenesten i

dag i denne kirken, til stede i oss alminnelige troende mennesker. *"Hvor to eller tre er samlet i mitt navn"*, sier Jesus. Det gir grunn til glede. Ufattelig, men Gud lot det skje, pinsedagsunderet gjorde det mulig. Profetene i Det gamle testamente har med lengsel sett fram mot denne tiden, kirkens tid, da deres profetier skulle gå i oppfyllelse. Profeten Joel så fram mot den dagen da Herren skulle utøse sin Ånd over alle mennesker, og profeten Esekiel gjengir Guds løfte flere hundre år før det gikk i oppfyllelse:

"Jeg vil gi dere et nytt hjerte og la dere få en ny ånd inne i dere. Jeg vil ta steinhjertet ut av kroppen deres og gi dere et kjøtt hjerte i steden. Jeg vil gi dere min Ånd inne i dere, og gjøre det slik at dere følger mine forskrifter og tar vare på mine lover, så dere lever etter dem." Esekiel 36,26f.

Her ser vi det er en sammenheng mellom Den Hellige Ånd og Guds lover og forskrifter. Det samme sier Jesus i prekenteksten når han sier: *"Den som elsker meg vil holde fast på mitt ord."* Ånden og Ordet hører sammen. Ånden gir kjærlighet til Ordet.

I vår tid er det mange som vil løsrive kjærligheten fra Ordet. Det er mange som tenker at hva man gjør i forhold til Guds ord og hvordan man lever er mindre viktig, bare man har kjærlighet. Og så blir kjærligheten mer knyttet til et sett av riktige følelser enn til hva som er rett og galt ut fra Guds ord. For Jesus er det en umulig tanke: *"Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud,"* sier han i versene før.

Å elske forbinder vi gjerne med de rikeste og mest lystbetonte følelsene vi har. Å være glad i noen kjennes godt. Er det slik også i forholdet til Jesus? Kjærlighet til Jesus er, i følge ham selv, å holde fast på budene. Vi kan vel ikke si at vi tror på Jesus uten å samtidig tro på det han sier? Og tror vi på det han sier må vi vel også sørge for å vite hva han sier. Og vet vi hva han sier, får pinsedagens budskap følger for hvordan vi lever, og Ånden skaper sårt tiltrengt liv og sammenheng i livene våre.

Liv og sammenheng er ikke det samme som å gå glatt og lett gjennom livet. Den Hellige Ånd fører oss til oppgjør med oss selv og våre liv. Det kan være forhold og ting vi minnes om å rydde opp i, en prosess som kan skape ytre ufred og indre uro. Verden har en type fred. Den som lever i pakt med det som er allment godtatt får fred fra sine omgivelser. Det er den fred som verden gir.

Den fred som Jesus gir er en annen. Den kan godt være der til tross for strid og uro. Jesus lovte at talsmannen, Den Hellige Ånd, skulle lære disiplene alt og minne om det Jesus hadde sagt. Talsmannen talte Jesu ord til Peter, han talte Jesu ord til Jakob, han talte Jesu ord til Paulus og til Johannes og Det nye testaments bøker ble til. Gjennom alt Guds ord taler han til våre hjerter. Den Hellige Ånd bor ved troen i våre hjerter. Ikke i slike gamle steinhjerter som er harde og urokkelige i forhold til Guds ord, men i myke levende hjerter som er lydhøre. Med et slikt hjerte kjennes det rett og godt å gjøre slik Jesus vil.

Den som har et slikt hjerte får fred. Selv om det ellers både stormer og uler, så er det en fred med Gud. Mange nyomvendte kan vitne om at, jo, freden var den største forskjellen i forhold til før. Den fred som Jesus

gir, er den freden han vant for oss på korset. Hans rike er et fredsrrike. Den Hellige Ånd gir denne freden adresse.

"Du som freden meg forkynner, du en frelser, jeg en synder, du med Amen, jeg med bønn, du med nåden, jeg med skammen, – å, hvor vi dog passer sammen, du Guds salvede, Guds Sønn!" NoS.338.

Kanskje du synes dette ble mye snakk om Jesus og lite om Den Hellige Ånd på pinsedagen. Ånden blir gitt for at vi skal se Jesus tydeligere, og for at vi skal følge ham i lydighet. For vi er ikke i stand til å være lydige mot Guds ord uten Den Hellige Ånds hjelp. I oss selv kan vi nemlig ikke holde fast på evangeliet. Katekismens forklaring til den 3. trosartikkel sier rett ut: *"Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus min Herre, eller komme til Ham, men Den Hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst meg med sine gaver, helliggjort meg og holdt meg fast i den sanne tro."*

Den Hellige Ånd viser seg helt konkret i kirken og nådemidlene. Det er Ånden som skaper kirken på jorden og som bringer evangeliet ut til stadig nye folkegrupper. Det er Den Hellige Ånd som gjør Guds ord levende for oss og bevarer oss i troen på ham. Det er Den Hellige Ånd som gjør at sakramentene er mer enn ytre tegn og symboler.

Jesus har innstiftet dåpen som inngangsporten til Guds rike. Det ser vi blant annet i dåpsbefalingen som sier at ved å døpe og gi opplæring i hva Jesus har befalt, blir mennesker Jesu disipler. Dåpen kalles også det bad som gjenføder og fornyer ved Den Hellige Ånd. (Tit 3,5). Dåpen skal, som den nye fødsel og inngangen til disippelskapet, være det første sakramentet vi mottar, enten vi blir døpt som barn eller som voksne.

Deretter kommer nattverden, der den samme hellige Ånd gir oss samfunn med den levende, oppstandne Jesus Kristus. Når vi mottar hans legeme og blod i brød og vin, gjør Ånden dette til et sakrament for alle, enten en er troende eller ikke. Men det er kun for den som tror det gis Guds nåde.

Ingen kan tro på Jesus av seg selv. Uansett hvor mye vi anstrenger oss, så nytter det ikke uten Guds hellige Ånd. Han taler til oss gjennom Bibelens ord og skaper tro. Troen er som en åpen hånd som tar imot frelsens gave. Ånden har kraft til å gjøre selv en knyttneve om til en åpen hånd. Han kan åpne selv det hardeste hjerte for Jesus og skape det nytt.

Pinse faller sammen med gryende sommer. Alt i naturen får liv. Vi har en skaper med sans for å skape glede og overflod. Han har makt til å skape nytt, – også i menneskers liv. Denne skaperkraften fikk apostlene møte pinsedag. Denne skaperkraften utrunder i dag Guds kirke med nådens gaver. Gjennom Den Hellige Ånd er Jesus kommet nær.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.